



Jedinstvenost svakog odlaska u Vršac u svojstvu novinara je želja domaćina, turističkih poslednika Turističke organizacije Vršca, da pokažu što više atrakcija, kojima je ovaj barokni grad očuvane arhitekture, živopisne kulturno-istorijske scene, prebogati.

Prva asocijacija na Vršac bilo je i jeste - vino, i zahvaljujući sve većem broju vinara, ono će tek biti u fokusu. Grozdovi kojima su ukrašene fasade najlepših zgrada Vršca, koji je svoje mesto našao i u gradskom grbu, o mestima u srcima Vrščana da i ne govorimo, jedan je od simbola grada. Ali, to su i poznate ličnosti: Paja Jovanović, jedan od najvećih srpskih slikara i prvi koji je stekao svetsku slavu, Jovan Sterija Popović, prvi srpski komediograf, osnivač srpske drame, Milan Jovanović fotograf-portretista, Nikita Iljič Tolstoj, praunuk Lava Tolstoja, jedan od vodećih slavista u svetu, general Đorđe Arsenijević Emanuel, jedan od najvećih vojskovođa XIX veka, Laza Nančić, srpski novinar i pisac, osnivač Vršačke čitaonice, Vasko Popa, rodonačelnik srpske moderne poezije, Feliks Mileker, učitelj, istoričar i publicista, osnivač Gradske biblioteke i Gradskog muzeja..., koje svaka na svoj način daju doprinos umetničkom, istorijsko-kulturnom nasleđu Vršca i Srbije.

Mesto gradskog simbola pripada i Vršačkoj kuli koja se, dominantna u svojoj monumentalnosti, nadvija nad gradom. Dva manastira, Mesić i Središte u istoimenim mestima kraj Vršca, pravoslavna crkva zaštitnika grada Svetog Teodora Vršačkog i Saborna crkva Svetog Nikole, katedrala Svetog Gerharda svojom lepotom i veličinom može da se meri sa najčuvenijim rimokatoličkim crkvama u svetu, mesta su koja obavezno treba posetiti. Simboli Vršca su i njegove brojne vinarije, restorani sa probranim banatskim specijalitetima, muzeji, galerije...

U želji da pokažu više, turistički radnici svojim gostima uvek prirede iznenađenje. Ovoga puta su uz turističko-vinsku manifestaciju XV VinoFest, sa programom u večernjim časovima, priredili jedan mozaik „novih“, do sada nedovoljno eksponiranih mesta u okolini grada, koja zaslužuju da se nađu u programu svakog turista koji poseti ovu varoš.

Šušara je mesto sa 200 duša, na obodu Deliblatske peščare. Ovo selo je domaćinsko, sa prostranim i uređenim dvorištima, pristojnim kućama i pokošenom travom ispred kuća, mesto u kojem su voda, ali i vazduh u Srbiji najčistiji. U Šušari se nalazi, jedini u Vojvodini a možda i u Srbiji, Muzej telefona Lasla Jereša. Međutim, otvaranjem Kaštela „Marijeta“ Šušara je postala i turistički privlačna. O vlasnicima Kaštela, Vesni Valok i Draganu Janekoviću iz Zemuna, koji su osim duha dalekog istoka, u ovaj kraj doneli i sasvim nove vrednosti, kao i viđenje turističke ponude, imalo bi se mnogo šta lepog reći, ali to prevazilazi okvire ovog teksta. Zato ćemo se uputiti u svetski prirodni fenomen, Zagajička brda, samo tri i po kilometra hoda od Kaštela. Neočekivan i neopisiv predeo na severoistočnom obodu Deliblatske peščare, za sve one koji

umeju i znaju da uživaju u neponovljivoj lepoti prirode, ali i za one koji tu lepotu u sebi još nisu prepoznali.

Hotel sa dušom - „Villa Breg“, upotpunjuje ne slučajni mizanscen ovog grada, zajedno sa Vršačkom kulom, crkvom Svetog Teodora i Vršačkim bregom u istom kadru. Poput otmene dame, Hotel „Villa Breg“ je od otvaranja 2005. godine, za potrebe Evropskog prvenstva u košarci, zadržao sjaj, nivo, i proširivao kapacitete usluga u skladu sa zahtevima vremena. O kuhinji Hotela Villa Breg izlišno je bilo šta reći.

Nasuprot njemu, Hotel „Zona optimizma“, situiran u strogom centru grada, je mali garni hotel, sa fitness centrom i mirisom vina guduričke vinarije Conte de Vallonne. Idealan za one koji žele da podrobno istraže ovaj grad peške.

Gastronomska ponuda ovog dela Banata pristupačna je u mnogim lokalima. Ovoga puta domaćini su nam preporučili Kuću vina „Rab“ (Božiji sluga), na glavnom gradskom trgu, Trgu Svetog Teodora Vršačkog. Kako je ovaj svetac zaštitnik grada, tako smo vrlo brzo shvatili da je „Rab“ zaštitnik dobre hrane. Kuća vina „Rab“ smeštena je u istorijski značajnom prostoru, rodnoj kući Jovana Sterije Popovića, u čijem dvorištu i podrumu se nalazi restoran, mesto hedonizma, sa 250 vinskih etiketa, iz vršačkog vinogorja, ali i cele Srbije, Starog i Novog sveta i 40 vrsta sireva iz Italije i drugih krajeva, čime domaćini pokazuju svoju širokogrudost i prihvatanje novih ukusa, ostajući dosledni svojoj tradiciji. Kuća vina „Rab“ otvorena 2007. godine sa idejom koja se poštuje i danas, a koja može da se odnosi na sve restorane Vršca:

- Ne verujemo u ishranu nego u hranu i gozbu, a naša posna i mrsna jela, kao što su pljeskavice, pečenje, sačevi, sarme, dimljeni som, lignje i pogače nisu mešavina sastojaka, nego doživljaj i ljubav, spoj tradicionalnog i modernog, kvaliteta i užitka.

Vršac, vino, vinogradi, kultura, prošlost i sadašnjost, sport sa prizvukom ekstremnog, svakom turisti nudi mnoštvo izazova, razloga da se oseća prijatno.

Važna napomena: za upoznavanje ovog grada treba vremena. Ili doći na duže, ili dolaziti stalno. Jer, u svako godišnje doba, zavisno od prilike, Vršac uvek pokazuje dugo lice.

Više fotografija možete da pogledate na našoj Facebook stranici:

<https://www.facebook.com/topserbia> .



